

Blijf sitte

Blijf sitte ken ik nie
je kun nie alles kenne
aan stiltesitte wen ik nie
ik ben wel goet in renne
ik ren de heele sooi vobbij
ik ben een super snelle
nou en daffin ik mooi vammij
maar ja ik kennie telle
en ik ken ook nie sgrijfe ik
ik sal wel sitte blijve ik.

Joke van Leeuwen
Ozo heppie en andere versjes
© Querido, 2000

Dit gedicht gaat volgens mij over:

Deze woorden horen bij het gedicht:

Dit gedicht doet mij denken aan:

Sebastiaan

Dit is de spin Sebastiaan.
Het is niét goed met hem gegaan.

LUISTER!

Hij zei tot alle and're spinnen:
Vreemd, ik weet niet wat ik heb,
maar ik krijg zo'n drang van binnen
tot het weven van een web.

Zeiden alle and're spinnen:
O, Sebastiaan, nee, Sebastiaan,
kom, Sebastiaan, laat dat nou,
wou je aan een web beginnen
in die vreselijke kou?

Zei Sebastiaan tot de spinnen:
't Web hoeft niet zo groot te zijn,
't hoeft niet buiten, 't kan ook binnen
ergens achter een gordijn.

Zeiden alle and're spinnen:
O, Sebastiaan, nee, Sebastiaan,
toe, Sebastiaan, toom je in!
Het is zó gevaarlijk binnen,
zó gevaarlijk voor een spin.

Zei Sebastiaan eigenzinnig:
Nee, de Drang is mij te groot.
Zeiden alle and'ren innig:
Sebastiaan, dit wordt je dood...
O, o, o, Sebastiaan!
Het is niet goed met hem gegaan.

Door het raam klom hij naar binnen.
Eigenzinnig! En niet bang.
Zeiden alle and're spinnen:
Kijk, daar gaat hij met zijn Drang!

PAUZE

Na een poosje werd toen éven
dit berichtje doorgegeven:
Binnen werd een moord gepleegd.
Sebastiaan is opgeveegd.

Annie M.G. Schmidt

De spin Sebastiaan

© De Arbeiderspers, 1966

Dit gedicht gaat volgens mij over:

Deze woorden horen bij het gedicht:

Dit gedicht doet mij denken aan:

Roodkapje en de wolf

Op een der eerste lentedagen
voelde Wolf de honger knagen,
dus klopte hij bij grootmoe aan.
Zij deed open, zag hem staan
met scherpe tanden, valse lach.
Hij gromde grijnzend: 'Goedendag.'
De arme grootmoe schrok zich naar:
straks eet hij me op met huid en haar.
Ze sloeg de spijker op de kop,
want hij vrat haar in één hap op.

Maar grootmoe was taai en schriel,
hetgeen de wolf maar slecht beviel.
'Ze is te weinig,' klaagde hij,
'dat is toch geen heel maal voor mij.
Na zo'n schriel scharminkel moet je
als wolf minstens nog een toetje.'
Terwijl hij heel boosaardig lachte,
zei hij: 'Ik denk, dat ik zal wachten,
tot Roodkapje, 't mals, jong ding,
terugkomt van haar wandeling.'
Grootmoeders kleren, moet je weten,
haar jas, haar muts en ook haar sokken,
die hij natuurlijk niet had opgegeten,
heeft hij opgeraapt en aangetrokken.
Hij kamde en krulde zelfs zijn haar.
In grootmoe's stoel zat Wolf toen klaar.

Het kleine meisje kwam al gauw
en vroeg aan Wolf traditiegetrouw:
'O grootmoe, wat heb je 'n grote oren.'
'Dan kan ik je beter horen.'
'Wat 'n grote ogen', zei ze zoet.
'Dan kan ik beter zien wat je doet,'
zei Wolf, terwijl hij naar haar staarde,
en watertandde en likkebaardde.
Na dat karkas, vol bot en haar,
dacht hij, smaakt zij als kaviaar.
Maar Roodkapje knipoogde en zei:
'O, wat een mooie bontjas heb jij!'
'Fout!' riep Wolf haar nijdig toe.
'Wat heb je grote tanden, grootmoe,
dat moet je zeggen, ezelskop.
Nou ja, dan eet ik je zo maar op.'
't Kind lacht en trekt in een wipje
een revolver uit haar slasje.
Ze richt hem op het grote beest
en beng, beng ... die is er geweest!

Een week of wat later, ik weet 't nog goed,
heb ik in het bos Roodkapje ontmoet.
Ik herkende haar bijna niet, dat snap je,
zo zonder cape en zonder rood kapje.
'Hallo!' riep ze vrolijk. 'Zie je wel
mijn prachtige bontjas van WOLVENVEL!'

Roald Dahl (vertaling: Huberte Vriesendorp)
Gruwelijke rijmen, © Fontein, 2008

Dit gedicht gaat volgens mij over:

Deze woorden horen bij het gedicht:

Dit gedicht doet mij denken aan:

Ziek

'Ik kan vandaag niet naar school,'
zei kleine Annetje van Pool.
'Ik heb de mazelen en de bof
paarse bulten en mijn hoofd zit vol stof
mijn mond is te nat en mijn keel is te droog
en ik word blind aan mijn rechteroog
mijn ene amandel is zo groot als een kei
als het gaat regenen steekt mijn zij
ik heb al zestien waterpokken gezien
en daar nog eentje, dat is zeventien
ik trek met mijn been en mijn ogen zijn blauw
ik lijd aan acute kou
ik hoest en ik nies en ik schraap en ik kuch
ik heb geloof ik een breuk in mijn rug
mijn heup doet zo'n pijn als ik knijp in mijn kuit
mijn navel zakt steeds dieper weg in mijn buik
mijn blindedarm ziet geen steek
mijn nek is stijf mijn ruggegraat is week
mijn neus is koud mijn tenen staan schuin
ik heb een splinter in mijn duim
ik heb de rode en de groene hond
mijn haar valt bij bosjes uit op de grond
mijn elleboog is krom en de koorts is gestegen
ik heb nu al achtenveertig negen
mijn hersenen krimpen ik ben doof aan een oor
en mijn rechterarm die trilt aldoor
ik heb een kwangnagel en mijn hart is...wat?
Wat is dat? Wat is het voor een dag?
Zaterdag...is het vandaag zaterdag?
Dan ga ik lekker buiten spelen. Dag!'

Shel Silverstein (vertaling: Thera Coppens)
Het randje van de wereld
© VBK Media, 1985

Dit gedicht gaat volgens mij over:

Deze woorden horen bij het gedicht:

Dit gedicht doet mij denken aan:

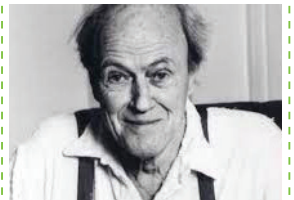
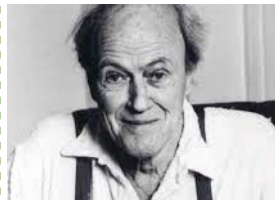
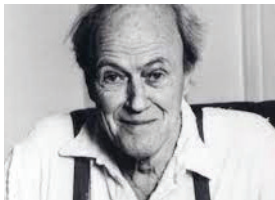
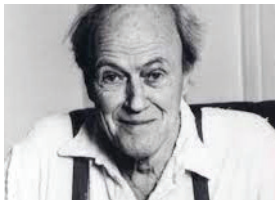
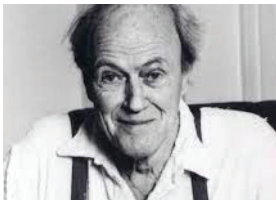
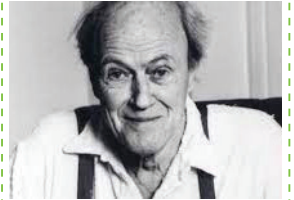
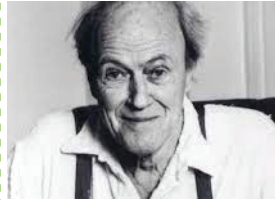
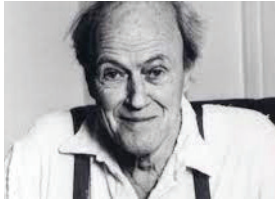
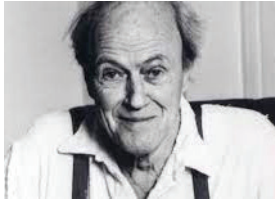
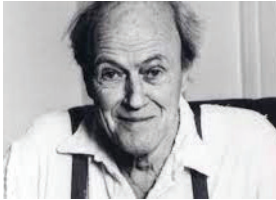
Joke van Leeuwen

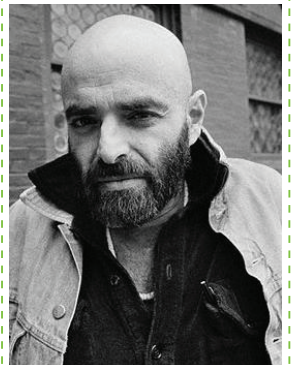
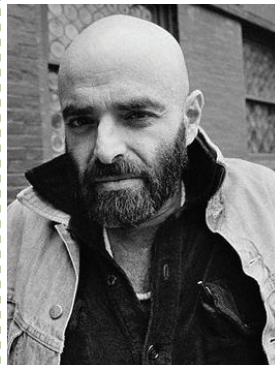
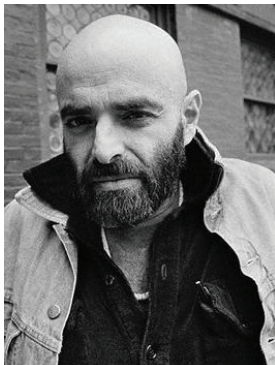
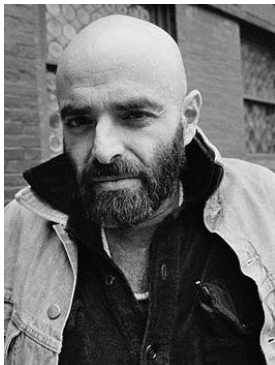
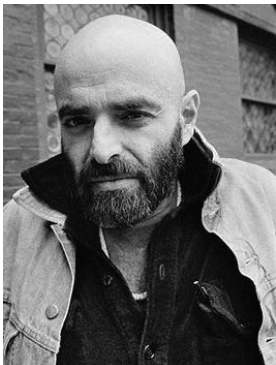
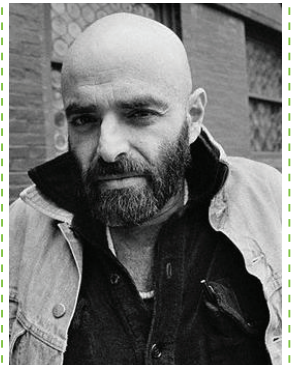
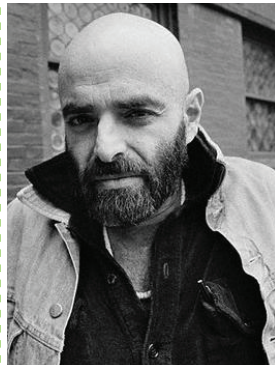
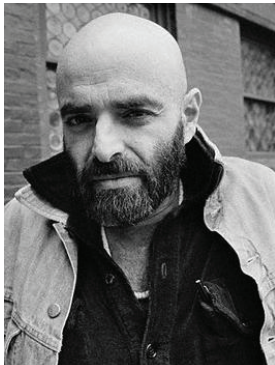
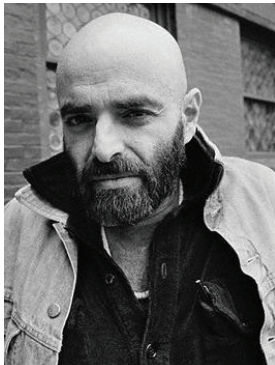
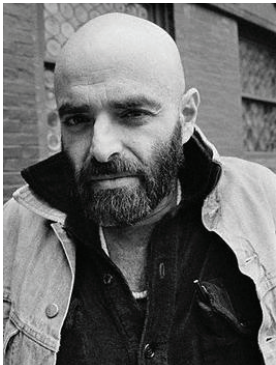
Annie M.G. Schmidt

Roald Dahl

Shel Silverstein

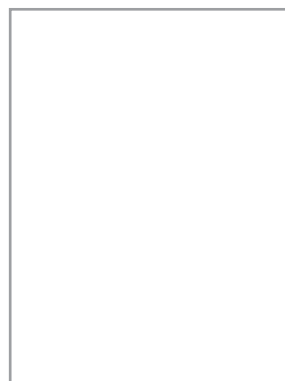

Naam dichter: _____

Geboortedatum: _____

Nationaliteit: _____

Andere beroepen: _____

Naam dichter: _____

Geboortedatum: _____

Nationaliteit: _____

Andere beroepen: _____

